

Kadından peygamber neden gelmemiştir?

Can Erdem: “Kadından peygamber neden gelmemiştir?”

Peygamberlik görevini biz insanoğlu kendi kanaatimizle tayin etmeyiz. Bizim insanoğlu olarak peygamberler arasından bir peygamber seçme gibi bir seçeneğimiz olmadığı gibi. Biz, gönderilen peygambere inanmakla ve tâbi olmakla yükümlüyüz. Biz görevlendirmek mevkiinde değil; inanmak mevkiindeyiz.

Esas olan Hakka davettir, Hakkı eksiksiz tebliğdir, Hakkı tebliğ esnasında karşılaşılan güçlüklerle ve zorluklara katlanmak ve yılmamaktır. Bu yapılmış mıdır? Âmennâ! Bu görevin yapılmasında bir eksiklik var mıdır? Yoktur. Bir boşluk yaşanmış mıdır? Yaşanmamıştır. Tarih ortadadır. Kimse aksini iddiâ edemez. Demek, Cenâb-ı Allah doğru tercih yapmıştır.

Nitekim, her gün türlü türlü çileler, zorluklar, hîleler, hakâretler, alaylar, ihânetler ve ahlâksızlıklarla yüz yüze ve karşı karşıya bulunan peygamberlik gibi zor ve çetin bir görevi; ilkel, görgüsüz, saygısız, medeniyetsiz, kaba, ahlâksız, arsız, soysuz, yüzsüz insanların kol gezdiği irşad edilmemiş, terbiye görmemiş ve—tâbir câizse—yontulmamış bir toplumda Allah’tan vahiy alan iffetli, ahlâklı, nâmûslu, edepli, nâzik ve nahif bir kadının yürütmesini istemek, kadın için, duygusal ve ince fitratına uymayan apayrı bir işkence olmaz mıydı?

Oysa Allah kimseye gücünün yetmediğini teklif etmemiştir.

Diğer yandan, peygamberler gibi vahye mazhar olan muhterem ve mübârek kadınlar elbette vardır. Kur’ân Hazret-i Mûsâ’nın (as) annesine¹ ve Hazret-i İsâ’nın (as) annesine² vahyedildiğini haber verir; Firavun’un karısının Hazret-i Mûsâ’ya inanan salihâ bir kadın olduğunu bildirir.³

Öte yandan; kadından peygamber gelmemiş olması, kadının fazilette, ahlâkta, iffette, takvâda, iyilikte ve sâlih amelde erkekten geri kaldığı mânâsına aslâ gelmemiştir ve böyle anlaşılmamalıdır. Peygamberlerin erkek cinsinden gelmiş olması ne erkek cinsi adına böbürlenecek bir hadisedir; ne de kadın cinsi adına aşağılanacak bir olaydır! Erkek de, kadın da her zaman Allah’ın huzurunda çalıştıkları kadar ve himmetleri

miktarınca değerli olmuşlar, inandıkları ve Allah korkusunu yaşadıkları kadar üstün olmuşlardır. “Allah katında en üstününüz, O’ndan en çok korkanınızdır”⁴ âyeti hükmünce, en üstün olmanın ölçüsü kendi cinsinden peygamber gelmiş olmak değil; Allah korkusunu bizzat ve bilfiil yaşamaktır.

Kadınlar adına övünülecek, kıvanç duyulacak ve Allah’tan umulacak bir hayır ve yüksek mertebe olarak; Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin bildirdiği gibi, Allah korkusunu yaşayan, iffetli ve günahlardan kendisini koruyan kadınların Cennette Cennet kadınlarından ve hûrîlerden daha güzel ve daha ziynetli olacakları, daha üstün dereceler kazanacakları ve bu üstünlükle ebedî saadete mazhar olacakları⁵ haberidir. Bu müjde, inanan kadınların Allah katındaki üstünlük mertebesini göstermesi bakımından sanırım yeterli bir ebediyet ve bekâ haberi olsa gerektir.

Dipnotlar:

- 1- Tâhâ Sûresi: 36, 37, 38, 39; Kasas Sûresi: 7.
- 2- Âl-i İmrân Sûresi: 42, 43, 44;
- 3- Tahrîm Sûresi: 11.
- 4-Hucurât Sûresi: 13.
- 5- Sözler, s. 591.